

Leie Täht

Nr. 61

oktoober

2007

esileht

Õpetajate päev

Õpetajate päev toimus 5. oktoobril. Seekord saime meie proovida õpetaja ametit. Selleks, et õpilaste ja „õpetajate“ vahel ei tekiks suuri tülisid, leidsime mooduse, kuidas seda kõike ära hoida. Tulime mõttele, et need, kes on ulakad ja ei täida õpetajate käske, saadetakse kohe ilusa sügise ilma kätte lehti riisuma. Valmistusime tundideks innukalt ning me kõik püüdsime anda endast parima.

Meie uued ametid: Tarmo Prants 1. klassi õpetaja, Kati Kiis 2. klassi õpetaja, Heleri Türkson 3. klassi õpetaja; ajalugu õpetas Toomas Aren, inglise keelt Taavi Toomsalu, eesti keelt Maarja Salu, mate-maatikat Merilin Liiv, loodusõpetust Maris Vaht, direktor oli Merit Ero.

Päeva alguses oli teistel klassidel paar tavalist tundi „päris õpe-tajatega“. Meie sel ajal valmistusime tundideks ja katsime õpetajatele ilusa peolaua. Enne tunde olime kõik elevil ning arutasime, milliste klassidega võib kõige enam probleeme olla. Arvasime, et selleks võib olla 8. klass või siis 7. Seekord olid kaheksandikud väga usinad õppijad ja ei olnud vaja karistusmeetodeid. Seitsmendaga olid asjad aga keerulisemad. Kui ma proovisin mööduda 7. klassi ukse juurest, ei suutnud ma seda mitte. Jäin uksele seisma kui puu ja vaatasin, kuidas seitsmendikud pilluvad leivatükkidega. Terve klass oli puru täis. Kui ma lõpuks toibusin ahastusest, siis leidsin üles ka oma hääle ja laususin mõned korralekutsuvad laused. Kohe hakati klassi koristama. Sekkus ka „õpilane Tiit“ ning õpetaja Toomas sai rahulikult ajaloo tunniga edasi minna.

Mina olin koos Kristiga 0-klassi õpetaja ning mul oli tohutult hea meel, et mul ei olnud vaja ägestuda. Kuid selle eest sai palju naerda. Võib olla ma ei naernud väliselt, kuid sisemiselt ma kihistasin naerda nii, et vähe pole. Jäi meelde palju naljakaid seiku. Näiteks, kuidas „õpilane Rita“ oma vaimse puude tõttu käitus ning tema grimassid olid nii hirmutavad, et kui see poleks olnud näitemäng, siis kindlasti oleksin palunud direktrissil ta mujale kooli saata. Mälusoppi jäi ka „õpilase Tiidu“ saamatus, Tiina õpihimu ning Irina häbelikkus. Kuid ärrituses ei andnud Irina alla. Üldiselt olid kõik eelkooli õpilased väga innukad ja tahtsid harjutusi teha. Tegelikult arvasin, et õpetaja olla on palju raskem.

Mälestused sellest päevast jäävad mulle kindlasti pikaks ajaks meelde. Mõni aeg tagasi ei oleks ma osanud vastata lapselikule küsimusele: „Kelleks sa suurena saada tahad?“ Nüüd olen ma leidnud sellele vastuse. Õpetajaks.

Maia-Liisa Suigusaar

2 huvitav

Huvitav päev Nuutsakul

27. september oli ilus päikesepaisteline päev. Meie, Maia-Liisa, Kätlin, Siim ja Riivo, sõitsime hommikul Viljandisse, et sealt edasi sõita tundmatusse kohta - Nuutsakule, kus toimusid esmaabi võistlused.

Rivistusel selgus, et kohal oli 22 võistkonda. Selgitati võistluspäeva reegleid ja kodukorda. Peale esmaabipunktide tuli osaleda veel politsei, päästeameti, liikluse ja kaitseliidu poolt korraldatud katsetel.

Esmaabi võistlusel oli 5 punkti, mis tulid kaardi järgi üles leida. Igas punktis oli aega abi anda kannatanutele 7 minutit ja siis ruttu, 3 minuti jooksul, järgmine punkt üles leida. Kõva signaal teatas aega. Igas punktis hindasid kohtunikud meie oskusi.

Esimeses punktis oli 2 tüdrukut. Üks neist oli oma jala välja väänanud ja midagi silma ajanud. Teisel tüdrukul oli nael läbi käe. Mõlemad karjusid palju. Neid tuli rahustada, anda esmaabi, kutsuda kiirabi. Teises punktis oli kolm kannatanut. Pilt oli väga võigas. Ühel oli lahtine jalaluumurd. Algul tegeles temaga Siim, hiljem läks Riivo appi. Teine kannatanu vajab elustamist. Sellega tegeles Maia-Liisa. Kätlin toibus teadvuseta alkoholihoobes inimest. Tal olid makaronid suust väljas ja alkoholipudelid ümber ringi. Mõndade apsakatega sai ka see punkt läbitud.

Kolmandas punktis täitsime esmaabi testi. Neljandas punktis oli juhtunud liiklusõnnetus. Maia-Liisa läks teadvuseta juhti abistama, Kälin ja Riivo tegelesid ninaverejooksu peatamisega ja Siim kutsus kiirabi.

Viimases punktis oli ühel tüdrukul koerahammustus. Ka koer, verega koos, lippas seal ringi. Teist tüdrukut oli uss jalast hammustanud. Sidusime haavad ja kutsusime kiirabi.

Tegelikult ei olnud meist keegi varem kokku puutunud selliste “õnnetustega”. Verd (kunstlik) oli palju, haavad hästi lavastatud, kannatanud rahutud, “joodik”- saja kilone mees. Elus ei tahaks kokku puutuda selliste asjadega.

Pärast esmaabi läks elu lahedamaks. Polistei punktis lahendasid Siim ja Riivo testi ja Kätlin ja Maia-Liisa joonistasid plakati - antireklaam narkootikumidele.

Päästeamet selgitas suitsuandurite tähtsust majas ja korteris. Hiljem pidime maja plaanile märkima andurite kohad. Näidati ka kuidas pulberkustutit kasutada.

Kaitseliit korraldas täpsuslaskmist õhupüssist 5-kuuli süsteemis.

Liikluspunktis saime katseliselt tunda lööki järsul pidurdamisel ainult 7 km tunni kiirusega. Löök vastu rindu oli ikka päris tugev. Turvavööd oli vaja tingimata sõidu ajaks kinnitada. See on selge!

Päev oli pikk, aga õpetlik. Selgitati välja ainult kolm parimat. Meie seekord nende seas ei olnud. Olime õpipoisid.

Peale kogemuste jäi meelde ilus sügisene loodus ja suur–suur kureparv, kes tiirutas meie platsi kohal ja seadis rännukolmnurka lõunamaale.

Meie: Kätlin, Maia- Liisa, Siim ja Riivo

Pärimusmuusikud meie koolis 15. oktoobril

Hõimunädala alguses käisid meie koolis Viljandi pärimusmuusikud, kes mängisid erinevaid pille ja tutvustasid neid nii suurtele kui väikestele.

3 koolielu

Maastikumäng

Teisipäeval, 25. septembril, toimus Leie koolis järjekordne maastikumäng, mis on saanud juba traditsiooniks. Ilm oli täpselt paras toreda mängu läbiviimiseks kooli lähedal võsasse kasvanud alas.

Kogunesime kuuenda tunni ajal mänguväljakule ja olime stardivalmis. Kurvastusega kuulsime, et klasse lastakse iga kümne minuti tagant rajale, kuid selleks ajaks leidsid 8. ja 9. klassi neiud endale tegevust - läksid septembrikuu Leie Tähte kokku voltima. Varsti teatati meile, et nüüd lastakse klassid viie minutiti tagant rajale. Olime valmis ja tuligi minna.

Võsa sisse joostes mõtlesime, et huvitav, kas me peame midagi sööma ka. Need kohad olid üsna tuttavad. Meie koolikäigu algusaastatel oli neid võpsikutes tehtud küll ja küll maastikumänge. Varsti nägimegi Henrit ja Jüri okste tagant paistmas. Olime jõudnud esimesse punkti. Selleks katsumuseks oli miiniväli, mis koosnes plastmassist puu-ja juurviljadest. Läbisime selle edukalt. Teist punkti juhatas Maarika üksi. Selles punktis tuli jätta esemed meelde, mille uurimiseks anti 30 sekundit. Peale seda pandi rätt neile peale. Ka selle punkti läbisime vaevata. Kolmandas punktis tuli kirjutada Eesti hümnis esimene salm. Marilis tegi seda korralikult ja olimegi juba korraga neljandas punktis. Seal ootasid meid Siim ja Riivo, kes lasid kolmel isikul võistkonnast õhupüssi lasta.

Kõik möödus väga kiiresti, kuid siis jõudsime me viiendasse punkti, kus tuli pugeda läbi nõõridest kootud ämblikuvõrgu. Meile kirjutasid neli punkti Sille-Riin ja Epp. Kuues punkt oli väga lihtne- tuli otsida punane ümbrik, mille sees oli vanasõna. Sellel puudus teine pool. Mõtlesime selle välja ning võisime edasi liikuda. Selles punktis juhendas Gert. Lõpuks jõudsime seitsmendasse punkti, kus naeratasid Tanel ja Raido väga kavalalt. Põllu peale oli pandud kaks rohelist rõngast, millesse pidi oma jalanõu viskama. See oli üsna naljakas vaatepilt. Marilis andis mõlemad oma jalatsid ja jooksis ise sokkides ringi. Läbisime sellegi punkti ning edasi suundusime kooli juurde. Direktor tegi rajalt saabujatest pilti, lohutades meid sellega, et ta ei pea neid kooli koduleheküljele üles panema.

Väga tore maastikumäng oli, loodan, et minuga nõustuvad ka teised osavõtjad!

Mängu üldvõitjaks tuli 9. klass. Õnnitleme!

Leivanädal

Leivanädal toimus oktoobrikuu esimesel nädalal, kuid meie koolis oli üritus neljapäeval. Selleks ajaks pidi iga klass tegema leivast midagi põnevat ning lõpp-tulemused olid huvitavad ja lausa ägedad. Mulle endale meeldis leivarong, kuhu igaüks klassist tegi oma näo. Veel meeldis ka laev. Kuid seal oli veel palju asju, nagu näiteks oli Eesti maakaart, üks pikk uss, erinevaid snäkke, ka üks hamburgeri moodi leib, südameid. Leivanädal on sellepärast juba vahva, kuna siis peab iga klass midagi meisterdama. Eks jääme ootama järgmist leivanädalat, mis on loodetavasti veel toredam ja huvitavam kui sel aastal.

Kristi Saksniit

4 koolilood

Nunnunäitus 2007

Koolis tähistasime mihkclipäeva 28. septembril ka traditsioonilise Nunnunäitusega. Kes ikka hoolas maaharija on, saab aiast-põllult sügisel palju kingitusi. Võrreldes eelmise aastaga, siis sel suvel seda niiskust jagus. Meie Nunnunäitus näitas, et ikka virku ja tublisid peresid jätkub, kus tõeliselt suuri ja mürakaid köögivilju kasvatatakse. Olid küll suurusklassidele endiselt piirangud (kartul, porgand, kõrvits, kapsas ja õun), võis näha teisigi eksootilisi köögivilju nagu mais, pipar jms. Muidugi võiski näitusele tuua kõike ilusat ja suurt. Kuid Nunnude kaalumise pani tulemused paika. Kõige raskematest võidutsesid:

Kristi Saksniidu - **porgand**

(560 g), **söögipeet**(1kg 935g) ja

kaalikas(740 g)

Kristin Lassi ja Marika Kivi ühekaalulised – **kartulid** (925 g)

Kermo Kalso - **kapsas** (6 kg 400 g)

Kristjan Saksniidu - **sibul**

(370 g)

Kaspar Keerupi – **õun** (315g)

Kõige väiksematest võidutses Janno Kivi kõrvits ja Sirli Voldi kartul. Naljake kartulite hulgast osutuks valituks Jaanus Vahi kartuliloom ja Hannabel Drevingu vigurporgand. Žürii tähelepanu pälvis ka Erki Liivi pirakas südamekujuline tomat ja Hanna Maria Tootsi suvikõrvits.

Tublid! Eks varuge nippe, kuidas toimetada. Ilma hoole ja armastuseta ei kasvata ikka mitte midagi.

Aitäh kõikidele osalejatele, võitjatele tiitli säilitamist ja kohtumiseni järgmisel aastal.

Õp. Tiina

Nunnunäitusega kaasnes ka traditsiooniline ja väga suurt melu pakkuv mihklilaat ning esmakordselt ka oksjon.

Mihklilaadal oli väga palju osavõtjaid. Loomulikult toimus kauplemine täies hoos. Lettidel oli väga palju head-paremat. Mõni oli kodus ette võtnud suurema küpsetamise, kuid mõni püüdis vaid aiast korjatud õuntega läbi ajada. Püüdsin minagi natuke hinda alla kaubelda. Tegelikult peab mainima, et väga hästi see siiski välja ei tulnud. Kaupmehed olid kindla meelega ja jäid oma hinna juurde kindlaks. Vaid mõnel korral õnnestus kroon siia-sinna kaubelda, kuid see oli tõesti harv juhus. Võib-olla nii just kõige parem ongi, kui kaupmehed ei lase ennast haneks tõmmata. Kuid järgmiseks aastaks ka väike soovitus: pange enda müügihinnaks natuke kõrgem hind algselt plaanitust ja kui siis ostjaid tuleb, võtke kauplemisel natuke hinda alla.

Sellel aastal toimus ka esmakordselt oksjon. Küpsetisi oli tegelikult päris palju. Aga ostjatega jäi asi küll natuke unarusse. Väga kõrgetesse hindadesse pakkumised ei läinud, kuid oli see ju siiski esimene kord. Küll järgmine aasta läheb paremini.

5 sportlikud lood

Teatevõistlustel Viljandis

26. septembril käisime Viljandis jooksuvõistlusel. Selles osales 13 kooli. Meie koolist võistlesid Jarmo Ilmjärv, Jaanus Vaht, Hanna Maria Tootsi, Marleen Jõgi, Kaisa Türkson, Kevin Kask, Tairi Õunapuu, Sirli Volt, Janari Lepik, Merle-Maria Saul, Tauri Dimitrijevi, ja Erki Liiv. Jooksma pidi teatepulgaga. Kui oli üks ringjoostud, anti teatepulk üle järgmisele. Ringil pidi jooksma nii üles kui ka alla mäe. Alustas tüdruk ja viimane, poiss, sai endale numbri. Meie number oli 33.

Tairi alustas ja viis meie võistkonna kohe juhtima. Olime terve võistluse aja ikka eespool. Pinget ja kaasaelamist oli palju. Kui Jarmo viimasena rajale läks, olime veel kolmandal kohal. Aga Jarmo kiire jooks tõi meie võistkonna teiseks. Lõpuks, kui oli joostud, saime natuke aega puhata.

Kõik olid rõõmsad auhindade üle. Esimese koha said naaberkooli jooksjad. Bussis oli nalja kui palju. See buss, millega sõitsime, oli võidubuss. Kolga-Jaani vald ruulis täiega!

Kui tagasi jõudsime, jooksime kooli poole nii kui jaksasime. Kui kooli uksest sisse astusime, ütlesime kohe kõigile, et saime teise koha. Igatahes oli see üks vapustav päev.

Marleen Jõgi
4. klass

Seikleja ehk Extreem 2007

Üritus toimus 19. oktoobril Kolga-Jaanis. Kolga - Jaani läksime alles peale viiendat tundi. Kohale jõudes tuli välja, et peame veel mõne kilomeetri sõitma, Põltsamaa jõe äärde. Võistlejaid oli kolmest koolist: Leie, Kolga – Jaani ja Kirivere ning noortekeskuste võistkonnad. Kõik kokku üheksa võistkonda. Meie koolist oli Merilini võistkond PROFID: Riivo, Gert ja Henri. Taavi võistkonnas NEEGRID olid Paul, Egon ja Tarmo. Noorteka võistkonnas A-RÜHM olime mina, Rauno, Margus ja Maarek.

Ees ootasid meid neli ala: vibulaskmine, paintball, kanuuga sõitmine ja ka kõite peal olid erinevad ülesanded. Noorteka võistkond tegi kanuus kiirema aja ja kõite peal samuti.

Alad läbi, läksime Kolga –Jaani kooli, kus jäime ootama tulemusi. Autasustamist alustati Kiriverest, kes sai 8. ja 2. koha. Taavi võistkond sai 9. koha ja Merilini oma 5. koha. Noorteka võistkond sai 1. koha. Kusjuures olime 2. kohaga viigis, aga kuna esikoha punkte oli meil rohkem, saime võidu meie.

Auhindu oli väga palju. Saame minna tasuta paintballi mängima, võitsime pileteid ja saame ka soodustusi erinevatele asjadele.

Mulle ja arvatavasti ka teistele meeldis see väga ja ka muljeid vahetatakse veel kaua. Loodan, et ka järgmisel korral saame sellistele üritustele minna!

Kristi Saksniit

***Reedel, 26. oktoobril toimub meie koolis juba 13. korvpalliturniir
Võimla 2007.***

***Külalisi tuleb Kolga-Jaanist, Laiuselt, Olustverest, Sürgaverest, Kalmetult.
Üle mitme aasta võistlevad ka meie kooli tütarlapsed.***

***Läheme kaasa elama ja omadele
pöialt hoidma!***

***Õhtul teeb diskot DJ SLÄMMER.
Avatud kohvik.***

MÕNUSAT SÜGISVAHEAEGA!

Ajalehe toimetused: Maarja Salu, Kristi Saksniit, Maia-Liisa Suigusaar, Kätlin Põdra, Janika Vaht,
Marilis Jõgi, Taavi Toomsalu, Ulve Pedastik, Rita Kadaja